wstęp Polimorfizm Parametryczny Częściowa aplikacja i generowanie funkcji Klasy typów Podsumowanie

Implementacja języka funkcyjnego z rodziny ML z wykorzystaniem infrastruktury LLVM

Mateusz Lewko

6 września 2018

Spis treści

- Wstęp
 - Obecnie
 - Motywacja
 - Język MonoML
- Polimorfizm Parametryczny
 - Opis problemu
 - Moje podejście Monomorfizacja
 - Testy wydajnościowe
- Częściowa aplikacja i generowanie funkcji
 - Opis problemu
 - Implementacja
- 4 Klasy typów
 - Standardowa implementacja
 - Implementacja w MonoMLu

Jest wiele języków z rodziny ML

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny
 - Częściową aplikację

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny
 - Częściową aplikację
 - Zagnieżdżone funkcje

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny
 - Częściową aplikację
 - Zagnieżdżone funkcje
 - Funkcje wyższych rzędów

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny
 - Częściową aplikację
 - Zagnieżdżone funkcje
 - Funkcje wyższych rzędów
 - System modułów (OCaml, SML) lub obiektowe klasy (F#)

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny
 - Częściową aplikację
 - Zagnieżdżone funkcje
 - Funkcje wyższych rzędów
 - System modułów (OCaml, SML) lub obiektowe klasy (F#)
 - Trwałe rekordy, funkcje wzajemnie rekurencyjne, inferencja typów, algebraiczne typy danych, itp.

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny ⇒ Opakowywanie argumentów we wskaźnik
 - Częściową aplikację
 - Zagnieżdżone funkcje
 - Funkcje wyższych rzędów
 - System modułów (OCaml, SML) lub obiektowe klasy (F#)
 - Trwałe rekordy, funkcje wzajemnie rekurencyjne, inferencja typów, algebraiczne typy danych, itp.

- Jest wiele języków z rodziny ML
- Zawierają
 - Polimorfizm parametryczny ⇒ Opakowywanie argumentów we wskaźnik
 - Częściową aplikację
 - Zagnieżdżone funkcje
 - Funkcje wyższych rzędów
 - System modułów (OCaml, SML) lub obiektowe klasy (F#)
 - Trwałe rekordy, funkcje wzajemnie rekurencyjne, inferencja typów, inferencja typów, algebraiczne typy danych, itp.

Wady opakowywania we wskaźnik

- Wady opakowywania we wskaźnik
 - Narzut pamięciowy nawet 3x w przypadku typu int

- Wady opakowywania we wskaźnik
 - Narzut pamięciowy nawet 3x w przypadku typu int
 - Narzut czasowy
 - Automatyczne zarządzenie pamięcią
 - Konieczność odczytywania pamięci ze sterty
 - Gorsze wykorzystanie pamięci cache

- Wady opakowywania we wskaźnik
 - Narzut pamięciowy nawet 3x w przypadku typu int
 - Narzut czasowy
 - Automatyczne zarządzenie pamięcią
 - Konieczność odczytywania pamięci ze sterty
 - Gorsze wykorzystanie pamięci cache
- Wady systemu modułów

- Wady opakowywania we wskaźnik
 - Narzut pamięciowy nawet 3x w przypadku typu int
 - Narzut czasowy
 - Automatyczne zarządzenie pamięcią
 - Konieczność odczytywania pamięci ze sterty
 - Gorsze wykorzystanie pamięci cache
- Wady systemu modułów
 - Brak możliwości przeładowaniu operatorów i funkcji (np. dla różnych typów numerycznych)

- Wady opakowywania we wskaźnik
 - Narzut pamięciowy nawet 3x w przypadku typu int
 - Narzut czasowy
 - Automatyczne zarządzenie pamięcią
 - Konieczność odczytywania pamięci ze sterty
 - Gorsze wykorzystanie pamięci cache
- Wady systemu modułów
 - Brak możliwości przeładowaniu operatorów i funkcji (np. dla różnych typów numerycznych)
 - Nietrywialne w implementacji i skomplikowane w użyciu

 $\bullet \ \, \text{Polimorfizm parametryczny} \, \to \, \text{Monomorfizacja} \\$

- Polimorfizm parametryczny → Monomorfizacja
- Częściową aplikację → Bazowana na modelu push/enter

- Polimorfizm parametryczny → Monomorfizacja
- Częściową aplikację → Bazowana na modelu push/enter
- Klasy typów (ad-hoc polimorfizm)

- Polimorfizm parametryczny → Monomorfizacja
- Częściową aplikację → Bazowana na modelu push/enter
- Klasy typów (ad-hoc polimorfizm)
- Zagnieżdżone funkcje
- Funkcje wyższych rzędów
- Trwałe rekordy, funkcje wzajemnie rekurencyjne, inferencja typów

```
let twice f x = f (f x)
let _ =
  print_int (twice identity 42 );
  print_float (twice identity 42.0)
```

```
kod do skompilowania

let twice f x = f (f x)
let _ =
  print_int (twice identity 42 );
  print_float (twice identity 42.0)
```

```
Wygenerowany LLVM IR #1

define i32 @twice(i32 (i32)*, i32) {
    ...
}
```

```
kod do skompilowania

let twice f x = f (f x)
let _ =
  print_int (twice identity 42 );
  print_float (twice identity 42.0)
```

```
define float @twice(float (float)*, float) {
    ...
}
```

```
kod do skompilowania

let twice f x = f (f x)
let _ =
  print_int (twice identity 42 );
  print_float (twice identity 42.0)
```

```
Argumenty opakowane we wskaźnik define i8* @twice(i8* (i8*)*, i8*) {
...
}
```

Moje podejście — Monomorfizacja

```
Po monomorfizacji

let twice_int (f : int -> int) (x : int) : int =
   f (f x)

let twice_float (f : float -> float) (x : float)
   : float = f (f x)

let _ =
   print_int (twice_int identity_int 42 );
   print_float (twice_float identity_float 42.0)
```

 Porównanie czasów wykonania funkcji polimorficznej i monomorficznej

- Porównanie czasów wykonania funkcji polimorficznej i monomorficznej
 - w MonoMLu

- Porównanie czasów wykonania funkcji polimorficznej i monomorficznej
 - w MonoMLu
 - w Haskellu, Javie i Standard MLu

- Porównanie czasów wykonania funkcji polimorficznej i monomorficznej
 - w MonoMLu
 - w Haskellu, Javie i Standard MLu
- Narzut czasowy wywoływania funkcji w MonoMLu na tle innych języków

Testy wydajnościowe Przygotowanie

Funkcja polimorficzna

```
let rec sum n (curr : 'a) (x : 'a) : 'a = if n = 0 then curr else sum (n - 1) (add curr x) x
```

Testy wydajnościowe Przygotowanie

```
Funkcja polimorficzna -
```

```
let rec sum n (curr : 'a) (x : 'a) : 'a = if n = 0 then curr else sum (n - 1) (add curr x) x
```

Monomorficzna -

```
let rec sum n (curr : int) (x : int) : int =
   if n = 0 then curr
   else sum (n - 1) (add curr x) x
```

Testy wydajnościowe Przygotowanie

Funkcja polimorficzna -

```
sumPoly :: Num a => Int -> a -> a -> a
sumPoly 0 curr _ = curr
sumPoly n curr x = sumPoly (n - 1) (curr + x) $! x
```

Monomorficzna ____

```
sumMono :: Int# -> Int# -> Int# -> Int#
sumMono 0# curr _ = curr
sumMono n curr x = sumMono (n -# 1#) (curr +# x) x
```

Testy wydajnościowe Wyniki

Język	Wersja	Czas (ms)	σ	Х
Haskell (GHC)	Mono	39.1	8.2	0.10
Haskell (GHC)	Poli	696.8	63.2	1.86

Testy wydajnościowe Wyniki

Język	Wersja	Czas (ms)	σ	Х
Haskell (GHC)	Mono	39.1	8.2	0.10
Haskell (GHC)	Poli	696.8	63.2	1.86
Java	Mono	140.1	65.7	0.37
Java	Poli	564.9	24.8	1.50

Testy wydajnościowe Wyniki

Język	Wersja	Czas (ms)	σ	Х
Haskell (GHC)	Mono	39.1	8.2	0.10
Haskell (GHC)	Poli	696.8	63.2	1.86
Java	Mono	140.1	65.7	0.37
Java	Poli	564.9	24.8	1.50
SML (MLton)	Mono	151.0	13.7	0.40
SML (SML/NJ)	Poli	357.6	14.4	0.95

Testy wydajnościowe Wyniki

Język	Wersja	Czas (ms)	σ	Х
Haskell (GHC)	Mono	39.1	8.2	0.10
Haskell (GHC)	Poli	696.8	63.2	1.86
Java	Mono	140.1	65.7	0.37
Java	Poli	564.9	24.8	1.50
SML (MLton)	Mono	151.0	13.7	0.40
SML (SML/NJ)	Poli	357.6	14.4	0.95
Mono ML	Mono	327.0	52.3	0.88
Mono ML	Poli	375.4	46.9	1.00

Częściowa aplikacja i generowanie funkcji Opis problemu

```
let diverge cond x y = if cond then x else y

val apply : (int -> int -> int) -> int -> int -> int
let apply f x y =
   let z = diverge true x y
   f y z

...
apply (diverge true) 2 3
```

Częściowa aplikacja i generowanie funkcji Opis problemu

```
val f : int -> int -> int
f y z
-----(diverge true) y z
```

```
%result = call i32 %f(i32 %y, i32 %z)
;-----
%f = @diverge(i1 %cond, i32 %x, i32 %y)
```

```
struct function {
  void (**fn)();
  unsigned char *args;
  unsigned char left_args;
  unsigned char arity;
  int used_bytes;
};
```

```
val diverge : bool -> int -> int -> int
```

```
Wygenerowane funkcje -
i32 @diverge_main(i1 %cond, i32 %x, i32 %y)
i32 @diverge_entry0(i8 %args_cnt, i8* %env, i1 %cond
                                 , i32 \%x , i32 \%y)
i32 @diverge_entry1(i8 %args_cnt, i8* %env, i32 %x
                                           , i32 %v)
i32 @diverge_entry2(i8 %args_cnt, i8* %env, i32 %y)
```

```
@diverge_entry_points = global [3 x void ()*] [
    @diverge_entry0,
    @diverge_entry1,
    @diverge_entry2
]
```

```
val diverge : bool -> int -> int -> int (diverge true)
```

```
- Wywołanie funkcji częściowo zaaplikowanej
```

```
f : function
f.fn(2, f.args, y, z);
```

Funkcja wołająca (call site):

- Funkcja wołająca (call site):
 - Sprawdzenie czy należy wywołać funkcję

- Funkcja wołająca (call site):
 - Sprawdzenie czy należy wywołać funkcję
 - Zrzutowanie wskaźnika na funkcję wejściową

- Funkcja wołająca (call site):
 - Sprawdzenie czy należy wywołać funkcję
 - Zrzutowanie wskaźnika na funkcję wejściową
 - Zapisanie argumentów do środowiska

- Funkcja wołająca (call site):
 - Sprawdzenie czy należy wywołać funkcję
 - Zrzutowanie wskaźnika na funkcję wejściową
 - Zapisanie argumentów do środowiska
- Funkcja wołana

- Funkcja wołająca (call site):
 - Sprawdzenie czy należy wywołać funkcję
 - Zrzutowanie wskaźnika na funkcję wejściową
 - Zapisanie argumentów do środowiska
- Funkcja wołana
 - Odzyskanie argumentów ze środowiska

- Funkcja wołająca (call site):
 - Sprawdzenie czy należy wywołać funkcję
 - Zrzutowanie wskaźnika na funkcję wejściową
 - Zapisanie argumentów do środowiska
- Funkcja wołana
 - Odzyskanie argumentów ze środowiska
 - Wywołanie funkcji głównej

- Funkcja wołająca (call site):
 - Sprawdzenie czy należy wywołać funkcję
 - Zrzutowanie wskaźnika na funkcję wejściową
 - Zapisanie argumentów do środowiska
- Funkcja wołana
 - Odzyskanie argumentów ze środowiska
 - Wywołanie funkcji głównej
 - Ewentualne przekazanie nadmiarowych argumentów lub zapisanie ich do środowiska

Haskell

```
class Show a where
  show :: a -> String
```

```
class Show a where
show :: a -> String
```

```
type 'a show = {
   show : 'a -> string
}
```

Haskell

```
instance Show String where
  show s = "'" ++ s ++ "'"

instance Show Bool where
  show True = "true"
  show False = "false"
```

Klasy typów

Standardowa implementacja

```
OCaml
let show_string = {
  show = fun s \rightarrow "'" ^ s ^
let show_bool = {
  show = function
            false -> "false"
            true -> "true"
```

```
let printArg show_instance arg =
   show_instance.show arg
   |> printf "arg: %s"

let main1 = printArg show_bool true
let main2 = printArg show_string "Hello"
```

Haskell

```
printArg :: Show a => a -> IO ()
printArg arg = putStrLn ("arg: " ++ show arg)

main1 = printArg True
main2 = printArg "Hello World"
```

Klasy typów

Implementacja w MonoMLu

```
MonoML
```

```
class Num 'a where
  add : 'a -> 'a -> 'a
type pair = { a : int; b : int }
instance Num int where
 let add x y = x + y
instance Num pair where
  let add (x : pair) (y : pair) =
    \{ x \text{ with } a = x.a + y.a; b = x.b + y.b \}
let =
  let sum : int = add 2 3
  let sum2 : pair = add \{a = 2; b = 1\} \{a = 3; b = 4\}
```

Klasy typów

Implementacja w MonoMLu

MonoML

```
type pair = { a : int; b : int }

let Num_add_int x y = x + y
let Num_add_pair (x : pair) (y : pair) =
      { x with a = x.a + y.a; b = x.b + y.b }

let _ =
    let sum = Num_add_int 2 3
    let sum2 = Num_add_pair {a = 2; b = 1} {a = 3; b = 4}
```

Podsumowanie

- Polimorfizm parametryczny
 - Efektywna implementacja dzięki monomorfizacji
 - Brak narzutu wydajnościowego i pamięciowego
 - Ułatwia dalsze optymalizacje
 - Dłuższy czas kompilacji
 - Większy rozmiar wynikowego programu
- Klasy typów
 - Ułatwiona implementacja dzięki monomorfizacji
 - Wprowadziły ad-hoc polimorfizm (przeładowanie funkcji)
 - Brak dodatkowego narzutu
- Częściowa aplikacja
 - Bazowana na push/enter z modyfikacjami
 - Wspiera przekazywanie argumentów przez wartość

